

תת"ע 3009/06/16 - מדינת ישראל נגד דומיקאר בע"מ

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3009-06-16 מדינת ישראל נ' דומיקאר בע"מ

לפני כבוד השופט דן סעדון	
המאשימה:	מדינת ישראל
נגד	
הנאשמים:	דומיקאר בע"מ

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן ביום 29.6.16 עקב אי התייצבות הנאשמת לדיון.

1. לנאשמת נרשם דוח שעניינו נהיגה במהירות העולה על המותר. ההזמנה נשלחה למענה של הנאשמת בקריית שדה התעופה ונמסרה כדין. הנאשמת לא התייצבה לדיון בעניינה ונשפטה בהיעדרה. מכאן בקשה זו שהוגשה למעלה משלוש שנים ממועד מתן פסק הדין.
2. הנאשמת טוענת כי העבירה נעברה על ידי מחזיק הרכב ולא על ידה. עוד היא טוענת כי אילו היה הדוח מוסב ע"ש מחזיק הרכב בעת העבירה היה הקנס המשולם עומד על 250 ₪ ולא 1000 ₪ כפי שהנאשמת חויבה, בהיותה תאגיד.
3. התביעה מתנגדת לבקשה בנימוק כי פסק הדין ניתן כדין והנאשמת לא הציגה כל טעם לשיהוי בהגשת בקשתה.

דין והכרעה

4. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי להורות כי פסק הדין שניתן בעניינה של הנאשמת יבוטל כפוף לכך שהנאשמת תשלם הוצאות בסך 1000 ₪ לטובת אוצר המדינה עד 20.8.19. אלה טעמי:
5. נקודת המוצא לדיון היא כי פסק הדין ניתן כדין. הנאשמת זומנה כדין לדיון, לא התייצבה ואף לא נתנה כל הסבר מניח את הדעת להיעדרותה מן הדיון. בנסיבות אלה לא ניתן לקבוע כי ניתן הסבר למחדלה של

הנאשמת. יתר על כן, לא שוכנעתי כי דחיית בקשת הנאשמת מן הטעמים שציינה בבקשתה צפויים לגרום לה עיוות דין. הנאשמת ידעה על ההליך והייתה יכולה לפעול במסגרת סד הזמנים שנקבע בדין לצורך הסבת הדוח ע"ש המחזיק. משלא עשתה כן הנאשמת ברי כי אין לה להלין אלא על עצמה ובוודאי שאין היא יכולה להישמע בטענה כי הותרתה כאחראית לעבירה, לאחר שנמנעה מטעמיה מלפעול בזמן להסבת הדוח, יגרום לה עיוות דין. הוא הדין בטענה בדבר גובה הקנס. הקנס שהושת על הנאשם הושת כדין בהיות הנאשמת תאגיד שלא טרח להסב במועד את הדוח ע"ש מחזיק הרכב בפועל. לא זו בלבד שאינני סבור כי הטעמים האמורים עולים כדי גרימת עיוות דין אלא שאני סבור כי השיהוי הרב והבלתי מוסבר בהגשת הבקשה והבקשה העדכנית להסב את הדוח ע"ש אדם אחר - עניין שאיננו תמיד מעשי אם בשל חלוף הזמן ואם בשל אי איתורו של אותו אדם - עשוי לגרום לפגיעה באינטרס הציבורי כי רק מי שעבר את העבירה יורשע בגינה ולא מי **שמוחזק** כעובר העבירה בהתאם לסעיף 27ב לפקודת התעבורה.

6. חרף האמור מצאתי לבטל את פסק הדין כפוף לתשלום הוצאות כאמור מן הטעם שלעת הזו לא הוצגה לי כל ראיה המבססת כראוי את אמינות המערכת באמצעותה נאכפה העבירה. טענה זו לא נטענה בבקשה אך שומה על בית המשפט לבררה ביוזמתו על מנת לבחון אם פסק הדין במתכונתו הקיימת יכול לעמוד חרף מחדלי הנאשמת.

7. מכל הטעמים האמורים אני קובע כי פסק הדין שניתן בעניינה של הנאשמת יבוטל כפוף לכך שהנאשמת תשלם הוצאות בסך 1000 ₪ לטובת אוצר המדינה עד 20.8.19.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ט, 15 יולי 2019, בהעדר הצדדים.